

Hámos Imréné Rokonokkal

Ez a kép a mi házunkban készült Mátyásföldön 1930-ban -- látszik is a dátum. Ez vagyok én (jobbra az első), a jobb oldali gitáros a férjem, Hahn Imre, a másik gitáros az Oblath Andor. A Náci bácsi fiai gyakran voltak ott nálunk. Ott laktak Mátyásföldön ők is, nagyon közel. Fiatalasszony koromban minden vasárnap voltak kártyapartik nálunk. Sokan jöttek, a sógornőim, Klári és Irén, a mostohaanyám rokonai meg az unokatestvéreim, a Náci bácsi fiai. Annak ellenére, hogy amikor összeházasodtunk, a férjem azt mondta, hogy nincs rokonság, de ez egyáltalán nem volt betartva. Mi 1929-ben költöztünk oda, és 1930-ban a szülőanyám legidősebb bátyja, a Náci bácsi Mátyásföldön épített házat, és ott laktak a három fiukkal. Közel volt a két ház, öt percre. Az unokabátyáim a férjem barátai voltak -- rokonok és barátok is. Szerettem őket nagyon, intelligens, művelt, olvasott emberek voltak. Érettségiztek. Akkor nagy szó volt, ha maturált valaki. [lásd: érettségizettek aránya 1920 körül] A Náci bácsiékhoz mi is sokat jártunk. Szerettek minket, különösen a Náci bácsi. A Lina néni furcsa asszony volt, szeretett előkelősködni, pedig műveletlen volt. Vacsora után átmentünk, különösen amíg nem volt gyerek, és aztán pedig nagyon szoros volt a kapcsolat az én gyerekeim és az Andor fia között. Vendégszerető ház voltunk, nagyon szerettek nálunk lenni. Sokszor volt, hogy már ebédre kijöttek, sokszor volt, hogy hoztak magukkal ebédet, sokszor közösen főztünk. A kártyázás még akkor is volt, amikor már megvoltak a gyerekek. A sógornőmék, Kláriék, is jöttek, bár ott jó pár évvel idősebb gyerek volt. Nagyon szerettek itt lenni. Mátyásföldön is nyaraltak a sógornőmék. Nem nálunk, hanem kivettek lakást, de az anyósom főzött nekik. A háború előtt nem olyan sűrűn, de jártunk színházba, moziba. Én operába először fiatalasszonyként kerültem, a férjemmel együtt voltunk az operában. Volt Mátyásföldön az IKARUSZ-nak egy sportterme, és ott egy héten egyszer voltak színelőadások. De Pesten sokszor voltunk, a nagy mozikba jártunk. A Kossuth Lajos utcában van egy mozi, azelőtt Fórumnak hívták, ott láttam az első hangosfilmet. Volt sokszor, hogy egy egész sort elfoglaltunk, mert jöttek a Náci bácsiék, mi mentünk, jöttek a sógornőmék. Úgy emlékszem, hogy általában későbbi előadásra mentünk. Persze ez minden akkor volt, mikor nekem még nem volt gyerekem. De azért volt, hogy megkértük Klárit, hogy jöjjön ki vigyázni a kisgyerekekre -- de ez nem olyan sűrűn fordult elő.